यदि च रसाद्युपकारमात्रेणालंकृतित्वं तदा वाचकादिष्विप तथा प्रसज्येत । एवं च यच्च किश्चिदुक्तम्—'रसादीनामङ्गित्वे रसवदाद्य-लंकारः । अङ्गत्वे तु द्वितीयोदाचालंकारः' इति, तदिप परास्तम् ।

यद्येत एवालंकाराः परस्परविमिश्रिताः । तदा पृथगलंकारौ संसृष्टिः संकरस्तथा ॥ १७॥

यथा हो किका छंकाराणामपि परस्परमिश्रणे पृथक्चारुत्वेन पृथ-गरुकारत्वं तथोक्तरूपाणां काव्या छंकाराणामपि परस्परमिश्रत्वे संसृष्टि-संकराख्या पृथगछंकारा । तत्र—

य

वा

तवे लो

यमे

ति

पार

त्रा

(;

भा

वि

मिथोऽनपेक्षयैतेषां स्थितिः 'संसृष्टिरुच्यते । एतेषां शब्दार्थालंकाराणाम् । यथा—

'देवः पायादपायात्रः सोरेन्दीवरलोचनः । संसारध्वान्तविध्वंसहंसः कंसनिष्द्रनः ॥'

अत्र पायादपायादिति यमकम् , संसारेत्यादौ चानुपास इति शब्दा-रुंकारयोः संसृष्टिः । द्वितीये पादे उपमा, द्वितीयार्थे च रूपकमित्य-श्रांकंकारयोः संसृष्टिः । एवमुभयोः स्थितत्वाच्छब्दार्थारुंकारसंसृष्टिः ।

वाक्यार्थे वा ॥ रसाद्युपकारकत्वमात्रेणालंकारत्वं मुख्यत इति प्रागुक्तमपरेषां मतं दूषयति—यद्ति । एवं चेति । उक्तरीतिविरहादिखर्थः ॥ प्रलेकमलंकारानुक्त्वा तेषां मेछके संसृष्टिसंकरालंकारानाह—यद्यत इति । एते उक्ता यमकोपमादयः परस्परविमिश्रिता एकस्मिन्पये गये वा स्थिताः ॥ तयोः सामान्यलक्षणमुक्त्वा विशेषलक्षणमाह—सिथ इति । परस्परव्यपेक्षाविरहेणेखर्थः । स्थितिरेकस्मिन्पये गये वा शब्दालंकाराणामर्थालंकाराणामुभयेषां च परस्परानपेक्षया स्थिता त्रिविधा संसृष्टिः । आवा यथा—'चारचान्द्रमसं भीतः ! विम्वं पश्येदमम्बरे । मन्मनो मन्मः थाक्रान्तं निर्दयं हन्द्रमुखतम् ॥' अत्र प्रथमार्थे उपमा, द्वितीयार्थेऽनुप्रासः, तृतीयः पादे यमकम् । द्वितीया यथा—'द्विषद्भश्वायतां देवः फुक्लेन्दीवरलोचनः । भवान्यकारसंक्षोभरविः केशिनिषूदनः ॥' अत्र प्रथमार्थे उपमा, द्वितीयार्थे रूपकम् । उभयसंस्थिति केशिनिषूदनः ॥' अत्र प्रथमार्थे उपमा, द्वितीयार्थे रूपकम् । उभयसंस्थिति केशिनिष्दनः ॥' अत्र प्रथमार्थे उपमा, द्वितीयार्थे रूपकम् । उभयसंस्थिति केशिनिष्दनः ॥' अत्र प्रथमार्थे उपमा, द्वितीयार्थे रूपकम् । विराजते दमयन्तीकिलकिश्चितं किल । तरुणीस्तन एव दीप्यते मणिहाराविराम्णीयकम् ॥' अत्र यमकानुप्रासाभ्यां शब्दालंकाराभ्यां सह प्रतिवस्तूपमाया अर्थान्तासम् ॥' अत्र यमकानुप्रासाभ्यां शब्दालंकाराभ्यां सह प्रतिवस्तूपमाया अर्थान्तास्य संसृष्टिः ॥ एकस्मिन्नव पये चतुर्विधां संसृष्टिमुदाहरति—देव इति । हंसः सूर्यः ॥ एवसिति । शब्दालंकारयोर्थालंकारयोश्च स्वजातीयत्वेनान्तरक्रत्या

^{1.} संसृष्टिरिति । तिळतण्डुळन्यायेन स्फुटावगम्यमेदाळकारमिश्रणे संसृष्टिरिति । सेषा शब्दाळकारमतत्वेनार्थाळकारमतत्वेनोभयाळकारमतत्वेन च त्रिधा भिद्यते ॥